

ที่ มท ๐๘๐๘.๓/ว ๑๑๒๘

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
ถนนนครราชสีมา เขตดุสิต กทม. ๑๐๓๐๐

๒๐ มีนาคม ๒๕๖๖

เรื่อง ประกาศกระทรวงการคลังและกระทรวงมหาดไทย เรื่อง หลักเกณฑ์การใช้ประโยชน์ในการประกอบ
เกษตรกรรม (ฉบับที่ ๒)

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัด ทุกจังหวัด

สิ่งที่ส่งมาด้วย ประกาศกระทรวงการคลังและกระทรวงมหาดไทย เรื่อง หลักเกณฑ์การใช้ประโยชน์
ในการประกอบเกษตรกรรม (ฉบับที่ ๒) จำนวน ๑ ฉบับ

ด้วยกระทรวงการคลังได้ออกประกาศกระทรวงการคลังและกระทรวงมหาดไทย เรื่อง หลักเกณฑ์
การใช้ประโยชน์ในการประกอบเกษตรกรรม (ฉบับที่ ๒) ลงวันที่ ๓๑ มกราคม ๒๕๖๖ โดยมีการปรับปรุง
อัตราขั้นต่ำของการประกอบการเกษตรต่อไร่ ในบัญชีแนบท้าย ก ของประกาศกระทรวงการคลัง
และกระทรวงมหาดไทย เรื่อง หลักเกณฑ์การใช้ประโยชน์ในการประกอบเกษตรกรรม ฉบับลงวันที่
๓๐ มกราคม ๒๕๖๓ ของพืชกลุ่มให้เนื้อไม้ จาก ๑๐๐ ต้นต่อไร่ เป็น ๓๐ ต้นต่อไร่ และแก้ไขปรับปรุงอัตราขั้นต่ำ
ของการประกอบการเกษตรต่อไร่ของพืช ในบัญชีแนบท้าย ก ของประกาศดังกล่าว ให้สอดคล้องกับคู่มือ
การขึ้นทะเบียนและปรับปรุงทะเบียนเกษตรกร ปี ๒๕๖๕ ของกรมส่งเสริมการเกษตร เพื่อให้มีความเหมาะสม
สอดคล้องกับหลักวิชาการในการจัดการสวนป่าไม้ และการปลูกพืชมากยิ่งขึ้น โดยประกาศดังกล่าวได้ลงประกาศ
ในราชกิจจานุเบกษาแล้ว เมื่อวันที่ ๑๐ มีนาคม ๒๕๖๖ ซึ่งจะมีผลต่อการจัดเก็บภาษีประจำปี พ.ศ. ๒๕๖๗
เป็นต้นไป จึงได้ส่งประกาศดังกล่าวมาเพื่อแจ้งให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทราบและถือปฏิบัติต่อไป
รายละเอียดปรากฏตามสิ่งที่ส่งมาด้วย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

ขอแสดงความนับถือ

(นายเอกวิทย์ มีเพียร)

รองอธิบดี ปฏิบัติราชการแทน
อธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น

สำนักบริหารการคลังท้องถิ่น

กลุ่มงานนโยบายการคลังและพัฒนารายได้

โทร. ๐-๒๒๔๑-๐๗๕๕ โทรสาร ๐-๒๒๔๑-๘๘๔๘

ไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ saraban@dla.go.th

ผู้ประสานงาน : ศิริพร ดิษฐพร โทร. ๐๘-๑๘๒๔-๗๐๑๒

สิ่งที่ส่งมาด้วย

ឧប្បមេធាវត្តន៍សម្រាប់ការប្រកាសសេចក្តីសម្រេច
នៃក្រុមប្រឹក្សាភិបាលស្ថាប័នស្រាវជ្រាវ និង
អភិវឌ្ឍន៍បច្ចេកវិទ្យា ក្រសួងពាណិជ្ជកម្ម

ଦତ୍ତାତ୍ମା 'ଭ'ମ୍ ନିର୍ମାଣେ ଓ ଯୁକ୍ତ ମଧ୍ୟ ଧର୍ମ

[illegible][illegible][illegible]

ชนิด	อัตราขั้นต่ำของการประกอบการเกษตรต่อไร่
๒๙. มะละกอ	
(ยกร่อง)	๑๐๐ ต้น/ไร่
(ไม่ยกร่อง)	๑๗๕ ต้น/ไร่
๓๐. มะนาว	๕๐ ต้น/ไร่
๓๑. มะปราง	๒๕ ต้น/ไร่
๓๒. มะขามเปรี้ยว	๒๕ ต้น/ไร่
๓๓. มะขามหวาน	๒๕ ต้น/ไร่
๓๔. มังคุด	๑๖ ต้น/ไร่
๓๕. ยางพารา	๘๐ ต้น/ไร่
๓๖. ลิ้นจี่	๒๐ ต้น/ไร่
๓๗. ลำไย	๒๐ ต้น/ไร่
๓๘. ละมุด	๔๕ ต้น/ไร่
๓๙. ลางสาด	๔๕ ต้น/ไร่
๔๐. ลองกอง	๔๕ ต้น/ไร่
๔๑. ส้มโอ	๔๕ ต้น/ไร่
๔๒. ส้มเกลี้ยง	๔๕ ต้น/ไร่
๔๓. ส้มตรา	๔๕ ต้น/ไร่
๔๔. ส้มเขียวหวาน	๔๕ ต้น/ไร่
๔๕. ส้มจุก	๔๕ ต้น/ไร่
๔๖. สาลี่	๔๕ ต้น/ไร่
๔๗. สะตอ	๒๕ ต้น/ไร่
๔๘. หน่อไม้ไผ่ตง	๒๕ ต้น/ไร่
๔๙. หมากร	๑๐๐-๑๗๐ ต้น/ไร่
๕๐. หม่อน	๓๕ ต้น/ไร่
๕๑. องุ่น	๓๕ ต้น/ไร่
๕๒. แก้วมังกร	๓๕ ต้น/ไร่
๕๓. แอปเปิล	๓๕ ต้น/ไร่
๕๔. อะโวคาโด	๓๕ ต้น/ไร่
๕๕. อินทผลัม	๓๕ ต้น/ไร่
๕๖. ยูคาลิปตัส	๓๕ ต้น/ไร่
๕๗. พืชกลุ่มให้เนื้อไม้	๓๐ ต้น/ไร่

หมายเหตุ : (๑) กรณีที่ไม่ปรากฏชนิดพืชตามบัญชีแนบท้ายนี้ ให้ใช้อัตราขั้นต่ำของการประกอบการเกษตรต่อไร่ โดยเทียบเคียงจากชนิดพืชที่มีลักษณะใกล้เคียงที่สุด

(๒) กรณีที่ไม่สามารถเทียบเคียงจากชนิดพืชที่มีลักษณะใกล้เคียงตาม (๑) ได้ ให้พิจารณาตาม ลักษณะการประกอบการเกษตรในแต่ละท้องถิ่น

พระราชกฤษฎีกา

ลดภาษีสำหรับที่ดินและสิ่งปลูกสร้างบางประเภท (ฉบับที่ ๓)

พ.ศ. ๒๕๖๖

พระบาทสมเด็จพระปรเมนทรรามาธิบดีศรีสินทรมหาวชิราลงกรณ

พระวชิรเกล้าเจ้าอยู่หัว

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๘ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๖๖

เป็นปีที่ ๘ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรเมนทรรามาธิบดีศรีสินทรมหาวชิราลงกรณ พระวชิรเกล้าเจ้าอยู่หัว
มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรลดภาษีสำหรับที่ดินและสิ่งปลูกสร้างบางประเภท

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๗๕ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย และมาตรา ๕๕
แห่งพระราชบัญญัติภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง พ.ศ. ๒๕๖๒ จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตรา
พระราชกฤษฎีกาขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชกฤษฎีกานี้เรียกว่า “พระราชกฤษฎีกาลดภาษีสำหรับที่ดินและ
สิ่งปลูกสร้างบางประเภท (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๖”

มาตรา ๒ พระราชกฤษฎีกานี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา
เป็นต้นไป

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชกฤษฎีกาฉบับนี้ คือ โดยที่เป็นการสมควรลดภาษีสำหรับที่ดิน และสิ่งปลูกสร้างที่จะจัดเก็บในปีภาษี พ.ศ. ๒๕๖๖ เพื่อลดภาระและบรรเทาผลกระทบต่อประชาชน และสนับสนุนให้เกิดการฟื้นตัวทางเศรษฐกิจอย่างต่อเนื่อง ประกอบกับมาตรา ๕๕ แห่งพระราชบัญญัติ ภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง พ.ศ. ๒๕๖๒ บัญญัติว่า การลดภาษีสำหรับที่ดินหรือสิ่งปลูกสร้างบางประเภท เพื่อให้เหมาะสมกับสภาพความจำเป็นทางเศรษฐกิจ สังคม เหตุการณ์ กิจการ หรือสภาพแห่งท้องที่ ให้กระทำได้โดยตราเป็นพระราชกฤษฎีกา จึงจำเป็นต้องตราพระราชกฤษฎีกานี้